

20. Bratské spoločenstvo

... Na začiatku 60-tych rokov brat Andrej nelegálne doviezol vo svojom aute niekoľko Biblií do Rumunska, keď sa ešte krajina nachádzala pod kontrolou komunistického režimu. Prenajal si izbu v hoteli a začal sa modliť, aby mu Pán Boh ukázal, ako nájsť kresťanov, ktorí by mohli najlepším spôsobom používať prinesené Biblie. Počas toho víkendu Andrej prišiel k zamestnancovi hotela a spýtal sa ho, kde môže nájsť cirkev. Zamestnanec na neho začudovane pozrel a povedal: „Pokiaľ viem, my tu už nemáme až toľko cirkví. Navyše, nehovoríte naším jazykom“.

„Kresťania hovoria univerzálnym jazykom“, odpovedal Andrej.

„A čo je to za jazyk?“, opýtal sa zamestnanec.

„Volá sa „agapé“ (po grécky „sebaobetavá, nezištná láska“).“

Zamestnanec nikdy nepočul nič podobné, no Andrej dodal: „Je to najkrajší jazyk na svete“.

Andrej sa dozvedel, kde sa nachádza niekoľko cirkví v tejto oblasti a čoskoro sa stretol s vedúcimi jednej z kresťanských cirkví. Žiaľ, napriek tomu, že Andrej aj títo ľudia ovládali niekoľko európskych jazykov, vyšlo najavo, že si navzájom nerozumejú. Andrej prekonal takú dlhú a nebezpečnú cestu so svojim drahocenným nákladom, no ukázalo sa, že sa nedá rozoznať, či sú títo ľudia naozaj kresťania alebo sú to agenti výzvedných služieb.

No zrazu si všimol v kancelárii na stole rumunskú Bibliu. Andrej vybral z vrečka svoju Bibliu. Otvoril 1. list Korintským 16,20 a ukázal im na ich Bibliu, nech si to otvoria vo svojich Bibliách a prečítajú. Ich zamračené tváre sa rozžiarili. Rýchlo si našli ten verš vo svojich rumunských Bibliách a prečítali: „*Pozdravujú vás všetci bratia. Pozdravte sa vospolok svätým bozkom!*“ (1. list Korintským 16,20).

Títo ľudia sa radostne na Andreja usmiali. Potom jeden z nich otvoril svoju Bibliu a našiel Príslovia 25,25. Andrej si takisto otvoril tento verš vo svojej Biblii a prečítal: „*Dobrá správa z ďalekej krajiny je ako studená voda pre unaveného človeka*“...

Polhodinu si potom navzájom zdieľali verše zo Svätého písma. Keď sa nachádzali v tomto bratskom spoločenstve, boli takí šťastní, že mohli prekonať všetky kultúrne a jazykové bariéry, smiali sa cez slzy radosti, ktoré mali vo svojich očiach.

Andrej pochopil, že našiel svojich bratov. Keď im ukázal Biblie, ktoré doniesol, vedúci rumunskej cirkvi boli ohúrení, znovu a znovu ho objímali.

V ten istý večer zamestnanec hotela prišiel k Andrejovi a povedal: „Prepáčte, hľadal som v slovníku význam slova „agapé“, ale nenašiel som ho tam. Zdá sa, že je to grécke slovo, ktoré znamená „láska“.

Andrej odpovedal: „Úplne správne. Hovoril som týmto jazykom lásky celý večer“ ...

Už ste objavili pre seba tento jazyk? V tejto časti sa dozviete, ako Boh môže priviesť nás všetkých do Jeho veľkého sveta lásky.

Cirkev, stvorená pre bratské spoločenstvo

Ježiš založil Cirkev nato, aby uspokojovala základné potreby ľudskej prirodzenosti, a takisto na podporu jej členov. Každý z nás má svoje potreby. Presne nato bola vytvorená Cirkev. Je to miesto, kam prichádzame kvôli bratskému spoločenstvu, a takisto nato, aby sme prejavovali starostlivosť jeden o druhého. Sväté písmo svedčí o dynamickej apoštolskej Cirkvi, ktorá pozývala mužov a ženy k radostnej komunikácii navzájom medzi sebou, a takisto s Všemohúcim Bohom.

„Čo sme videli a počuli, zvestujeme aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami. Ved' my máme spoločenstvo s Otcom a s Jeho Synom Ježišom Kristom. 4 A toto píšeme, aby naša radosť bolo úplná.“ (1. list Jána 1,3-4).

Členovia historicky prvej kresťanskej Cirkvi, ktorí boli zjednotení úzkymi vzťahmi s Ježišom Kristom a navzájom medzi sebou, prežívali najvyššiu radosť. Všetci hovorili rovnakým jazykom - jazykom lásky.

Kresťania sa stali súčasťou jednej veľkej rodiny. Sú bratmi a sestrami v Kristovi, pretože majú spriaznené duše. Čím viac sa u nich prejavuje jednota viery, tým silnejšie je puto medzi kresťanmi.

Členovia Cirkvi, ktorú založili apoštoli Ježiša Krista, boli navzájom zjednotení rovnakým vyznaním viery, láskou k Bohu a túžbou slúžiť Mu a delili sa s celým svetom o dobrú správu evanjelia. Tieto úzke spoločenské väzby boli jednou z príčin, prečo najmenšia, najslabšia a najviac prenasledovaná skupina ľudí dokázala prevrátiť celý svet hore nohami a mala naň obrovský vplyv cez správu o evanjeliu.

Cirkev, založená Kristom

Je Ježiš Kristus zakladateľom Cirkvi alebo bola myšlienka vytvorenia náboženskej organizácie navrhnutá ľuďmi?

„na tej skale postavím svoju cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“ (Matúš 16,18). Ježiš je zakladateľom a uholným kameňom Svojej Cirkvi.

Kto ešte stál pri založení Cirkvi?

Ste „...vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, kde je uholným kameňom sám Ježiš Kristus.“ (List Efezským 2,19-20)

Aké výsledky dosiahol Ježiš v dôsledku kázania Evanjelia?

„A Pán pridával cirkvi zachránených každý deň.“ (Skutky 2,47)

Keď Ježiš založil Cirkev, sľúbil, že „brány pekla ju nepremôžu“ (Matúš 16,18). A ona vydržala skúšku časom. Mala po celý čas neuveriteľne hrozných nepriateľov, napríklad takých ako Rímska ríša alebo ako komunistický režim. Avšak, krv mučeníkov sa stala len semenom, ktoré poslúžilo nato, že Cirkev začala ešte viac rásť. Keď kresťanov upalovali na hraniciach a hádzali ich divokým šelmám, na ich miesto prichádzali mnohí ďalší. Skepticky naladení ľudia sa snažili urobiť všetko preto, aby logickými dôvodmi vyvrátili základy kresťanského učenia. V dnešnej vedeckej a sekulárnej dobe kresťanské učenie predstavuje svoje protiargumenty najvýrečnejšie a ako nikdy predtým.

Jedna z najväčších výziev pre Cirkev prišla v čase, keď bola uznaná ako oficiálne náboženstvo Rímskej ríše. Od tohto momentu sa začala Cirkev úspešne rozvíjať, ale zároveň začala postupne upadať. V období temného stredoveku sa zdalo, akoby Cirkev duchovne zomrela. Ale Boh vždy zachoval skupinu verných a posvätených veriacich, ktorí v ťažkých a tvrdých časoch jasne žiarili, podobne ako hviezdy za bezmesačnej noci.

Apoštol Pavel prirovnáva vzťah Krista s jeho Cirkvou k manželovi, ktorý sa starostlivo a šetrne správa k svojej manželke (List Efezským 5,23-25). Cirkev – to je rodina, kde si každý buduje dobré vzťahy s inými členmi rodiny a vnáša svoj vklad, aby prekvitala (List Efezským 2,19).

Apoštol Pavel takisto predstavuje Cirkev v obraze živého Tela, hlavou ktorého je Sám Kristus (List Kolosenským 1,18).

Keď prijímame krst, vydávame svedectvo o svojej viere v Krista a stávame sa členmi Jeho Tela - Cirkvi. „Ved' aj my všetci v jednom Duchu sme boli pokrstení v jedno telo, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní; a všetci sme boli napojení jedným Duchom“ (1. list Korintským 12,13).

V knihe Zjavenie je Kristus zobrazený uprostred Cirkvi, stará sa o ňu. (Zjavenie 1,20; 1,12-13). Kristus nikdy nezanechal Svoju Cirkev a nikdy ju neopustí.

Cirkev, ktorá má svoje predurčenie

Podpora jeden druhého navzájom je pre kresťanov bytostne dôležitá. Potrebujeme podporu ostatných nato, aby sme si uchovali živú vieru.

Aj Cirkev má 3 dôležité ciele:

1. **Je vyzvaná uchovávať pravé učenie.** Ako „*stĺp a opora pravdy*“ (1. list Timoteovi 3,15), Cirkev uchováva a chráni Božiu pravdu v tomto svete. Potrebujeme spoločnú múdrosť veriacich, aby sme sa mohli sústrediť na základné piliere Svätého písma.
2. **Cirkev je príkladom toho, čo môže Božia milosť vykonať pre hriešnikov.** Tie úžasné zmeny, ktoré Kristus vykonal v živote veriacich, jasne svedčia o tom, aký je Boh, ktorý nás pozýva do „*svojho obdivuhodného svetla*“ (1. list Petra 2,9).
3. **Boží národ je Jeho svedkami, potrebnými pri záchrane sveta.** Tesne pred nanebovstúpením Ježiš zanechal svojim učeníkom zaslúbenie: „*ale prijmete moc Svätého Ducha, ktorý príde na vás, a budete mi svedkami i v Jeruzaleme i po celom Judsku i v Samárii a tak až do poslednej končiny zeme*“ (Skutky 1,8).

Pre Cirkev je veľkým privilegiom niest' po celom svete správu o Božej bezhraničnej láske.

Je organizovaná, aby bola silná

Cirkev, ktorá bola založená Kristom, má určitú organizáciu a disciplínu. Jedni môžu byť prijatí za členov Cirkvi, druhí sú z jej radov vylúčení (Matúš 18,15-18). Božia Cirkev menuje vedúcich pracovníkov a má centralizovaný systém riadenia (Skutky 8,14; 15,2; 1. list Timoteovi 3,1-13). Po prijatí krstu sa veriaci pripája k organizovanému spoločenstvu (Skutky 2,41 a 47).

„Všímajme si jeden druhého, a tak sa pobádajme k láske a k dobrým skutkom. Neopúšťajme naše zhromaždenia, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým viac, čím viac badáte, že sa blíži ten deň“ (List Židom 10,24-25).

V týchto veršoch je krátko vyjadrené to, čo robí Cirkev živou a zdravou. Jej členovia sa navzájom upevňujú vo viere a podporujú jeden druhého. Spoločnými silami môžeme urobiť omnoho viac ako keby sme ostali individuálnymi osobnosťami. Napríklad, Cirkev Adventistov Siedmeho Dňa (ASD) vykonáva rozsiahlu zdravotnú službu po celom svete. Má vzdelávacie inštitúcie, v ktorých desaťtisíce mladých ľudí získavajú vedomosti o lepšom živote s Kristom. Cirkev ASD preukazuje pomoc tým, ktorí hladujú a trpia chudobou. Miestne zbory pomáhajú oblečením a jedlom chudobným a bezdomovcom. Členovia celosvetovej Cirkvi ASD nesú správu o spasení vo viac ako dvesto krajinách sveta. Iba organizovaná skupina posvätených kresťanov môže mať podobný celosvetový vplyv.

Kristus a apoštoli porovnávali Cirkev s telom, a poukazovali nato, že všetky časti tela sú nenahraditeľné (1. list Korintským 12,21-28). Je samozrejmé, že jednotlivé časti tela nie sú rovnaké, avšak všetky hrajú dôležitú úlohu a musia navzájom harmonicky spolupracovať. Oko bez tela nemôže vidieť a ruka je bez tela mŕtva. Bez ohľadu nato, čím sme by sme boli „okom, rukou alebo len prstom“, nemôžeme byť skutočným prínosom pre Krista iba sami o sebe. Príslušnosť k Cirkvi, jednota s inými členmi Tela nás upevňuje a posilňuje ako kresťanov.

Radosť z uctievania Boha

Hlboko v našich srdciach je ukrytá osobitná túžba uctievať Boha a táto potreba môže zmiznúť, ak nebude napĺňaná.

Čo pociťoval žalmista Dávid, keď premýšľal o tom, že pôjde na miesto uctievania Boha?

„Radoval som sa, keď mi hovorili: Poďme do domu Hospodinovho!“ (Žalm 122,1).

Akú rolu hrá hudba v uctievaní Boha?

„S radosťou slúžte Hospodinovi, vchádzajte pred Neho s plesaním!“ (Žalm 100,2).

Biblia nám hovorí, že peňažné dary sú neoddeliteľnou časťou bohoslužby.

„Vzdajte Hospodinovi slávu Jeho mena, prineste dar a vstúpte v Jeho nádvorie! 9 Klaňajte sa Hospodinovi vo svätej ozdobe“ (Žalm 96,8-9).

Modlitba je dôležitá časť spoločného uctievania.

„Vojdite! Padnime a klaňajme sa, pokľaknime pred Hospodinom, svojím Tvorcom!“ (Žalm 95,6).

Štúdium Biblie a kázanie sú nevyhnutné v novozákonnej bohoslužbe.

Počnúc od kázania apoštola Petra na Deň Letníc (Skutky 2. kapitola), od čias protestantskej reformácie až po naše dni, bolo každé veľké náboženské prebudenie založené na biblických kázaniach. Prečo? *„Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kíbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca“ (List Židom 4,12).*

Ste spokojní s Cirkvou?

Niektorí hovoria, že v Cirkvi je veľa nedokonalých ľudí. Nieкто spravodlivo podotkol: „Cirkev, to nie je galéria obrazov na výstavu dokonalých kresťanov, ale škola pre výchovu nedokonalých ľudí“.

Pretože nikto z nás nie je dokonalý, Cirkev takisto nikdy nebude ideálna. V jednom zo svojich podobenstiev Ježiš hovoril, že kúkoľ rastie spolu so pšenickou (Matúš 13,24-30). Keď čítame novozákonné listy apoštola Pavla, tak zisťujeme, že prvoapoštolská Cirkev mala

mnoho vážnych problémov. Aj dnes môžeme často vidieť v každej cirkvi nedostatky. Zapamätajte si prosím, že nedokonalosť členov nemôže zničiť veľký uholný kameň Cirkvi – Samotného Ježiša Krista. Preto, aj keď vidíme vo svojom zbore (Cirkvi) nedokonalých ľudí, musíme sa, najskôr zo všetkého, pozerat' na Spasiteľa, Ktorý koná službu kvôli nám. Bez ohľadu na našu nedokonalosť, Cirkev prináleží Jemu, preto zamerajte svoju pozornosť na Krista.

„... Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu, 26 aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, 27 aby si sám pripravil Cirkev slávnou, na ktorej niet škvrny ani vrásky ani ničoho podobného, ale aby bola svätá a nepoškvrnená“ (List Efezským 5,25-27).

Cirkev je tak významná v očiach Ježiša, že On „seba samého vydal za ňu“, keď zomrel na kríži za každého z nás osobne i za celú Cirkev. Preto je dôležité byť členom Cirkvi. Ste už súčasťou Kristovho Tela?

Hľadanie pravej Cirkvi

Kol'ko pravých cirkví existuje u Ježiša v tomto svete?

„Jedno je telo a jeden Duch, ... Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst“ (List Efezským 4,4-5).

Kedže u Ježiša je len „jedna viera“, ako môžeme vedieť, kde sa nachádza?

Kristus nám dal kľúč k pochopeniu: *„Kto chce plniť jeho vôľu, pozná, či je to učenie z Boha, alebo či hovorím len sám zo seba“ (Ján 7,17; pozri aj Ján 8,31).*

Keď sa rozhodnete nasledovať Božiu vôľu, On vám môže pomôcť uvidieť, či je to alebo iné učenie od Boha alebo je to len ľudská tradícia. Kľúčovým kritériom pri hľadaní pravej Cirkvi je to, či je verná Božiemu slovu a či zachováva všetky Jeho zákony. Skutočná Cirkev je postavená na základe Svätého písma. Pravdivosť Cirkvi sa neurčuje tým, či má veľký počet členov alebo tým, či má silnú organizáciu alebo tým, nakoľko je jej vodca silnou a výraznou osobnosťou.

Keď budete pokračovať v objavovaní nového, pridržajte sa toho svetla, ktoré vám Hospodin zjavil na stránkach Svätého písma. On vám vyjasní Svoju vôľu ohľadom vás. Rozvíjajúci sa a rastúci kresťan je osobnosť s otvoreným srdcom a rozumom, ktorá prijíma Božiu pravdu z Jeho slova.